

== Brije trikrat na mesec. ==

Brivco stane v Avstriji za vse leto **6 kron**; zunaj Avstrije **8 kron**. — Nefrankovana pisma se ne sprejemajo. Naročnino sprejema upravnništvo. — Oglasi se računajo po številu besed. — Uredništvo in upravnništvo se nahajata v ulici **S. Lazzaro št. 11, II. nadstr.**
Brivca dobiš v Trstu po 5 novô., v Gorici, Ljubljani, Pulju, Nabrežini, Št. Petru in Pragerskem po 6 novô.

O deseti uri.

Dr. Žeja: Še en vrček, gospod Mihec.

Krëmar: Ne mor'mo! Saj veste tisto pesmico! „Ura bije!“

Dr. Žeja: Pa kaj za-to?

Krëmar: Lex...

Dr. Žeja: Lex Heinze?

Krëmar: Ne, ne! Lex Goëss!

Mir v cerkvi po — Jurčevem receptu.

Gosp. župnik Jurizza iz Rojana je minole nedelje — ko je branč svoj avtoriteto, govoril s kanonikom Črnetom tako, kakor ne smejo mladi ljudje govoriti s sivolasiimi starčki — da on hoče imeti mir v cerkvi! Do kakšnega miru je g. župnik dovel svojo župnijo, je pričalo gromenje na osnovalnem shodu bratovščine sv. Cirila in Metoda, ko so vsi navzoči izražali jedino prepričanje, da v župniji ne bo nikdar več miru, dokler ne izgine iz Rojana župnik Jurizza in — njegov mir! »Proč žnjim!« »V Kalabrijo naj gre!« — s takimi vskliki so župljani kritikirali — mir župnike Jurizze. Ti nesrečni župljani so pokazali, da nimajo nobenega zmisla za gosp. Jurizze delovanje za — mir, ki je menda najintenzivneje takrat ko slovenske otroke zasmehuje, ako mu na krščanskem nauku v cerkvi ne odgovarjajo laški, in pa takrat ko se med službo božjo sprehaja gori in doli po cerkvi in dela poklone na desno in levo, kjer je le kaka — mestna frajlica! Gospod Jurizza hoše imeti **tak** mir; Rojančani pa so nemirni ljudje in tudi »Brivec« je ves v nemiru, ker se boji, da ne bo miru, dokler se ne povrne stari mir, pa — brez Jurizze!

PODLISTEK.

Ne mara za ženske.....

(Spesnil Antonia.)

Studenta Slavoljub in Zorko sta sedela za mizo na vrtu pod košato hruško. Bile so velike počitnice, teklo jima je življenje... Zorko je bil pesnik, in ravno kar je prebral svojemu pobratimu Slavoljuba najnovejši pesniški produkt svoj, — triolet kterega trikratni refrén se je glasil:

»Ne nos' po kone' nosu!«

Pesem je bilo naperjena proti vaški šivilji Micki, osemnajstletni punči fletnih potez, ravnega noska, bujnih las in črnih oči. Primojduba! O teh očeh bi lahko zapel se Zupančičem:

Na dnu teh oči, teh črnih oči
tristo hudičkov spi....

To punco sta rada dražila studenta. S prva je dekle to trpelo; ko je pa videlo, da občujeta dijaka ž njo le za kratek čas se je vlezilo in preziralo fanta. To je bil vzrok da jezakrožil Zorko:

Spomin na vojaške dni

Bilo je začetkom meseca prosinca 1... v mestu C....., ko so v naši vojašnici novinci opravljali inspeksijsko službo. Kakor obče znano, je vojak, ki upa kmalu tretje leto od sebe vreči in se vrniti med civiliste, mlajšim novincem višje bitje. Tako so bili tudi pri nas tretjeletniki »gor vzeti«. Akoravno bi bil danes ali jutri ta ali oni čez čas zunaj ostal in bi od nas novincev opravljal kateri inšpeksijsko službo ne bi se drznil drugi dan dotičnega ovačiti temveč pustil bi celo zadevo pri miru boječ se prevelike zamere. Sila kola lomi pravi pregovor. Tretjeletniki iznajdli so zvijačo, da jim po 9. uri ni bilo treba straže nadlegovati.

Toraj z zvijačo na dan.

Ako je po naključju kateri 9. uro zamudil, ker se je mogoče pri svoji Micki ali Urši kratkočasil, da ji je svojo ljubezen na dolgo in široko »pro forma« tolmačil, ali pa kakega »nedolžnega« prijatelja dobil, ki je pustil liter na liter ječmenove vode ali vinske kaplje na mizo nositi. Tak ponočnjak je po že naprej sklenjenemu dogovoru nekoliko kamenčkov vrgel na okno. Na kar so se okna odprla, iz njih švignile ste na cesto dve rjuhi, po katerih smo spravili peteline v kurnik.

To je trpelo žalibože samo nekoliko časa. Naš stotnik, ki se je posebno rad v take zadeve mešal, ki ga sicer niso

nič brigale, je slednič tudi našo zvijačo izvedel, ter nekega dne brez da bi kdo kaj vedel, hotel se sam prepričati.

Prve dni svečana med 11. in 12. uro v noči, začelo se je znano zvončenje po oknih. Ha! mislil sem, zopet kak tretjeletnik, ki bi rad v varnost prišel. Hitro pokličem svojega tovariča, vzameva iz bližnje postelje, ki še ni bila v rabi rjuhi, greva k oknu, in spustila sva je na cesto. Noč je bila temna liki v rogu, da nisva mogla opaziti osebo, katera se je na rjuho obesila. Začneva vleči, in glej! ko sva vlekla in dotičnega že čisto blizu okna imela, zapazila sva naenkrat stotnikovo kapo. Misel je nama šinila takoj v glavo, da sva spoznala koliko je sedaj nama ura bila. Še trenutek pa bi bilo prepozno — tresk, spustila sva rjuhe. Takoj smo zaslišali tudi padeč, in pozdrav »och verfluecht«. Stotnik je ležal v snegu obe rjuhi krčevito v rokah držeč. Zapahnila sva hitro okna ter se na svoje postelje vlegla. Stotnik je nekoliko časa svoje kosti obiral, potem pa silno razburjen odšel.

Drugi dan ob 6. zjutraj nas je že stotnik obiskal. Poznalo se je da ne bo nič prijetnega. Obraz bil mu je zdaj rudeč, zdaj bel ko zid. Vprašal je najprvega mene o sinočni aferi. — Jaz sem mu nedolžno zagotovil, da ne vem nič o tem da sem trdno spal, ravno tako vsak drugi. Zažugal je kazni celi stotniji, a izdal se ni nobeden. Končno dobila je cela stotnija 10 dni vo-

srea... Eh, ta Antonija.... ta presneta punca... preveč globoko se mu je zasadila v sree....

In res, kazni ni izostala! Ravno v tistem hipu je zavel po stari hruški močan piš in stresel doli debelo gujilo hruško, ktera je padla Slavoljuba sredi obraza in se tam razlila. Slavoljubov obraz je bil v tistem trenutku skrajno komičen in Zorko je bil res v nevarnosti, da počni od prevelikega smeha, kteri se ga je lotil po smešni katastrofi.

»Vidiš,« djal je potem, »strela iz jasnega te je zadela — dokaz, da so bile tvoje besede neresnične!«

Slavoljub je molčal in si brisal obraz. Čez pol ure se je poslovil od Zorka in moško odkorakal po vasi, domov, neusmiljeno prezirajoč ognjene poglede vaških krasotic. —

* * *

V trgu S. je bila narodna tombola; lokalno časopisje se je že nekaj dnij prej jako živahno bavilo s to tombolo in sicer

»Ne nos' po kone' nosu!«

Preteklo je nekaj minut, predno sta se oddahnila studenta od smeha, kterega je povzročil hudomušni triolet. —

»Ti,« začel je čez nekoliko časa resno Slavoljub, »moram ti povedati, da sem postal sovražnik žensk. Jaz ne maram več za nobene več, Boga mi, da ne....«

Zorko ga je začudeno pogledal.

»Tudi za Antonijo, za tvojo srčkano Tončko ne maraš več,« vprašal je potem z ironskim nasmehljajem.

»Naj — naj gre — rakom žvižgat še ona,« dejal je skoro negotovo Slavoljub. —

Velikansk smeh je sledil tem besedam. Zorko je predobro poznal Slavoljuba zato se ga je polotil tak smeh, ko je čul tiste besede od njega.

»Da, da, le smej se,« nadaljeval je Slavoljub, »pa naj me strela iz jasnega —, če to ni res!«

Pri teh besedah se je ozrl proti nebu; bal se je, da bi se njegove besede vendar ne vresničile, kajti niso mu šle prav iz

jašniški zapor in s tem je bila zadeva končana. Mislim pa da gospod stotnik ni skušal več po noči plaziti po rjuhi v vojašnico.

Plavličev Milan.

Kaj pesnik peva.

O ljubezni sreče peva,
a je nikdar skusil ni.
O lepoti dev, pa reva
Takih nikdar videl ni.

O krasoti krajev daljnih,
kjer nikdar ga bilo ni.
O vodicah nikdar kaljnih,
kakoršnih na svetu ni.

O denarjih svitlih, zlatih,
ki imel jih nikdar ni.
O palačah prebogatih,
V kojih nikdar hodil ni.

Vse o srečnem le življenju,
ki pač njemu milo ni.
Malokaj pa o trpljenju,
ki ga — v grobu se znebi!

Silvester.

Kaznovane pomije.

Hud udarec je zadel hrabrega Mezeta na zadnji Sežanski slavnosti. Naš junak je omenjeno nedeljo opravljal častno službo — pomivanja kozarcev in drugih črepinj.

z vspehom — tombola je bila mnogobrojno obiskana. Studenta Slavoljub in Zorko sta tudi prišla, kajti kadar je šlo za narodno star, sta bila gotovo zraven. Bila sta narodna studenta.

»Ali si še zmirom »stoik«?« vprašal je potoma Zorko svojega prijatelja.

»Še,« odvrnil je ta malomarno ter zavrtel z debelo studentovsko palico po zraku.

»Tudi če boš videl danas — Antonijo?«

»Tudi.«

»Vederemo,« djalo je enako malomarno Zorko ter začel v najnižjem basu s hudomušno ironijo citirati Prešerna:

Le óne samé nam ur'jo roke

Le óne samé nam glave vedré!

Torišče tombole je bil mal travnik v ozadju trga S. Ko sta dospela mladiča tja, je bil prostor že poln raznoličnega občinstva — kmetskega ljudstva iz bližnjih vasi in med tem pomešane inteligence bližnjega mesta. Na sredi travnika je bil

— Meze je bil tako goreč v svojem poslu, da je neusmiljeno ploskal po vodi in zlivaval pomije kar tje po podu, ne zmeneč se za obiksane čevlje in praznične hlače in kiklje patriotičnih gostov, ki so prišli v Sežano divertirat se na račun »rudečega križa«. —

Mezetu je sree kar bobnalo v prsih starega veterana pa si je mislil: danes poveličuje praznik vsako delo.

Tako je mož potapljal prazne kozarce, litre in kvartine, tu in tam posrebal ostale kapljice terana ter potihoma žvižgal v mes: »Al smo Sežanci fajna ljudje.«

Slučajno se je bil pa Janez dacarjev pomaknil preblizu našega Mezeta, tako da je tudi on bil deležen »svoj porejion umazane vode«. Človek se je naveličal ter opozoril pomivaču naj bi vender imel usmiljenje: »Meze kaj zadrugoma polivaš in škropiš obleke in šolnee«. Meze se svojim predpasnikom se zaničljivo ozre na Janeza: »Kaj boš ti brkinska krota, ako ti ne diši pri nas pa pojdi v tvoje hribe«. Janezu to slišavši zašumi v ušesih, zaigra kri v žilah, približa se pomivaču, ter mu prišije tako gorko na levo lice, da je od sramote še desno zarudelo. —

Veliko njih je bilo o tem prizoru navzoč in videlo, a priče ni bilo nobene.

Meze ni pomolil Janezu še drugega lica, marveč je hitro spravil lonce, skleda, kozarce ter navidezno prav mirno nitel domu.

postavljen običajen oder in pod tem je svirala vojaška godba poskočne komade.

»Ti,« djalo je živahno Zorko. »danes pa se morava nagledati teh mestnih gosk, da bo kaj. Glej hudiča, Milka je prišla tudi! Primojduba! danes pa jo morava nekoliko podrezati! Prav srbi me v grlu, da bi kakšno povedal....«

Ne čakajoč odgovora ril je skozi množico proti Milki, ktera je stala nekoliko v ozadju. Slavoljub mu je sledil počasi. Toda Milka je morala biti ta dan posebno jezna, kajti komaj je v gledala studenta, že se je vmaknila. Vsak puskus, da bi se jej približal, se je izjalovil Zorku, zmiraj bolj se mu je vmikala.

»Ej hudiča!« zamrmral je končno Zorko, »ne nos'po konc'nosu! Pa pojdi kamor hočeš, saj že tako ne majnka drugih.«

In obrnil se je proti znani mestai koketki, drobni brineti ter se začel z njo pogovarjati.

Slavoljub pa je zapazil v tistem času nekaj, kar je tako vplivalo nanj, da

Med potoma mu je čudno šumelo v glavi, kaj mene ajne alte Soldaten, boš ti Janez cvrkal, čakaj kmalu boš zvedel kedo je Meze. Tako in enako je tolmačil naš junak o šenkani zausnici. Domu prišedši je takoj odprl omaro ter vzal star pisker čudnega mazila »za razbite nosove« in začel mazati in mazati vroče lice, da je bilo vse mastno.

A to ni utolažilo razžaljeni ponos našega junaka: pada se nazaj ter vzame seboj pričo iz hleva in hiti z njim k sodniku.

— »Gospod rihtar naj pogledajo to lice, tisti sakramiljonski Janez mi je zasolil tako, da še zdaj čutim vseh pet prstov. — Tu sem pripeljal pričo, ki je vse videla in slišala.«

S o d n i k: Blaž ali ste bil priča, kedar je na Mezetovo lice prismolil Janez naznanjeno zausnico. Ako ste videl boste zaprisegel. —

Blaž: »Gospod sodnik, za takega človeka, ki pravi da ni pri čisti pameti ne bodem prisegaval. —

Tedaj lahko gresta oba jima veli sodnik. Oba sta šla, Blaž si je smejal, a Meze mu zažuga: Čakaj Blaž, zdaj te bom pa klical na policijo v Trst; samo da dobim adres, pa boš moral z menoj.«

Tukaj smo videli, da celo pomije spravijo človeka v zadrego.

je hipoma pozabil vso svojo mržnjo do Evinih hčerie.

Tam na poti, ki je peljala mimo travnika, v daljavi kakih 200 korakov je zagledal sprehajajočo se Antonijo — svojo Tončko.... Kri mu je začela burno pluti in njegovo telo je drhtelo od nekega sladkega čuta. Neka čudna moč ga je gnala k njej, — k njej, ktero je ljubil iz dna svoje duše. Nehote, skoro bi rekel mehanično je krenil korake proti Antoniji. V veliki razburjenosti ni pazil na teren — in to je bilo zanj osodepolno. Bil je kakih 20 korakov oddaljen od svojega cilja, ko mu je naekrat zmajnkalo tal pod nogami in plosk! je lelebnil v jarek pola vode. Neumno bi bilo trditi, da je ostal pri tem suh. K sreči ni opazil nihče njegove nezgode, razun Tončke, ki se je pridrušeno smejala za bližnjim grmom.

Potuhnjeno se je skobacal Slavoljub iz jarka ter jaderno odšel po samotni poljski poti domu.

Jezična Polonca.

Tist' Pavliha, k'je zmiraj na cest' kakor konjska figa, mi je zadnjič dejal, da se bova vrstila v »Brivecu«, on enkrat, potem jaz enkrat, nato zopet on in za njim spet jaz. Pa čakam in čakam, Pavlihe pa le ni v »Brivecu«. Zato sem pa tolk' eajta izostala; se pa nad njim skregajte, če me ni blo nič na okol, jaz nisem kriva, on je uržah.

No, pa sej b' tud ne imela neč posebnega povedat ta eajt. V Iblan je vse pri starem, samo »Slovene« pa »Slov. Narod« sta vsak delavnik nova pa psujeta se prav po domače kakor dve sitne gospodinje, k' nimatu družga dela koker jezike brusit. Per nas doma, k' sem jest za kuhareo, pa tud ni nič novga, gospod

Povsem drugačna blamaža je zadela tisti dan Zorka. Ognjeni pogledi iz velikih očij drobne koketne brinete se ga popolnoma zmešali. Naravna posledica tega je bila, da je prečrtal na srečki — krivo številko. Sedaj mu je majnkalo do prvega dobitka le ena številka. In zdaj je naznanil klicar še tisto!

Kakor nebeška muzika je udarilo to Zorku na uho; hrupno je drl skozi gnječu na oder. Komisija je pregledala srečko ter hladnokrvno povedala Zorku britko resnico, da mu majnaka še ena številka. Zorko bi se najraje pogreznil v zemljo; od vseh strani so mu leteli sramotilni brizgi na uho. Klaverno, rdeč kakor jezen puran se je spravil z odra in jadrno jo je pobrisal domu.

* * *

Slavoljub mrzi še danes vse ženske, samo sto izjemo, da ljubi eno goreče, vztrajno, burno, požrtvovalno in brez prenehanja... dražestno Tončko.

so stari, gospa ne mladi, pa že včasih mal' na smrt mislita, tistih flavz pa tud ne maram pravt, k' jih tukaj pa tam slišim, k' na plac grem. Z menoj tud ni neč novga, Pavliha Bog ve kod hod, za mene se pa še ne zmen, v Kino je šel, saj ga bodo še tam dol ubil tist boskarji, k' so mende tolk divji, koker slišim pravt od ljudi, k' eajtenge bero, de kar srov meso jedo; fej, še men' se gravža, k' to slišem; grdavš grdi, de jih ni sram take grozovitost počenjati. Če b' bla jaz gospodar, b' jim že pokazala; jaz bi jim že ušesa nategnila in jih za »ta sladke« prijala, da b' se grdobe poboljšale. Sej to je vender grdo, de se take grde reči gode po svet' zdej, k' imajo že v vsakmo mest druge eajtenge, pa telegraf' in telefon' vsak dan vse zvedo kaj se zgodi in se ne zgodi po svet'. Pa to se men vsejedno čudno zdi, de zdej eno reč povedo, drugbart pa pravjo, de ni res; al' morbit' telegraf' in telefon vse narobe povesta, al' kaj? Al' pa so ldje zdej tko lažnjiv, de vse nalašč narobe povedo sam zato, de imajo eajtengarji kej pisat? Najbolj čudno se pa men zdi, de v Iblan oni dan, k' je blo zvečer pred cesarjevo sedemdesetletnico, ni blo neč videt nemških zastav ali fan, kakor pravjo, sej je v Iblan precej Nemcev — nemčurjev in nemškutarjev pa še več — ampak same slovenske so ble cesarske, državne, mestne pa papeževe; ne vem, čegave so pa tiste, k' imajo belo farbo pa višjevo; morbit so te nemške, sej so ble na strehah nemčurjev in nemškutarjev. Pa kolk' je blo ldi takrat zvečer v Iblan; največ jih je blo pred rotovžam k' je blo zapisan' z elektriko v slovenskih barvah: »Slava F. J. I.« Nemčurji so pisan' gledal, pa roke deval nad oči, k' so se jim bliščale naše barve.... Pa drug dan, ko so imel' tist' ta višji gospodje v šentklavški cerkvi mašo, kako so znal vsi po nemško govorit; ne vem kje so se naučili. Pa tud če je Slovene s Slovincem govoril, nista nič kranjsko znala. Jest sem misla, da ima tist gvant tako moč v sebi, de vsak, k' v njem tiči, samo nemšk' zna. Menda se ne motim.

Še belj koker čudno je pa to, de pravjo, de je slab zdej na svet. Sej imamo tolk društev povsod, posebno v Iblan', slovenskih in nemških, de človek ne ve, kam b' se obrnil, klerikalnih in liberalnih in Bog ve še kakšnih.

Pa kam sem zašla! Potem bo pa kdo pravil, kako sem klepetavasta! Še nekaj bom povedala, potem naj bo pa dost za dons.

K' se »Narod« tko rad meša v cer-

kvene stvari, tud men ne bo nobeden zameril, če eno povem, k' men' ni prov po volj'. V tisti molitvici, k' jo mol' ministront per maš, se glasi prvi njegov odgovor: »Ki razveseljuje mojo mladost«. Jaz pa pravim: Kaj pa če je ministront kak mežnar, star kakor zemlja, ali more tak z mirno vestjo reči: »Ki razveseljuje mojo mladost? To se 'men' scer čudno zdi, pa David, k' je menda ta psalm naredil, je že vedel kaj je zapisal in gotovo ni vedel, de se bo ta psalm molil pri maši in de ga bo molil kak ministront, ki ne razume nobene latinske besede, ali pa kak mežnar, ki tudi nič latinskega ne zna.

Zdej sem pa na konc vsega, kar sem mislila povedat. Predno spet kaj povem, mislim, da se bo že Pavliha oglasil, če je še živ. Men bo žal zanj, sej se da z njim včasih prov lušno plovšat, pa čez nobenega človeka nič ne reče vsaega pusti pri mir' le nemčurjev ne, pa sej to ima prav. Adijo! Vaša

Polonca.

kuharca v Iblan,
per eneh starih ldeh.

Gospod: No, Micka kje je pečenka?

Micka: Dane jo je snedel.

Gospod: Kdo je pa ta?

Micka: Vaš pes.

Gospod: Ta se pa kliče Gospodane.

Micka: Mislite da sem tudi jaz tako

neumna, da bom taki pasji mrhi še »gospod« rekla.

Dogodki.

(Spisal Jože.)

I.

Klopoteev Luka mi je pravil večkrat koliko britkosti in težav je moral užiti pri svojem vasovanju. Nekega večera mi je pravil naslednje:

Enkrat sem šel k svoji Micki Kuštrinovi. Bilo je fletno punce ta moja Micka kakor hudiček je imelo oči, ko me je pogledala sem vstrepetal. Pa pustimo to! Torej nekega večera sem bil pri nji in se zamudil do jutra. Zjutraj sem hotel oditi, ali šent, ravno so prišli zidarji in so začeli nekaj popravljati na stopnicah. Kaj začeti! Ej bistra glavica moje Micke jo je hitro pogruntala. V sobi je bil velik oprtni koš. Hitro grem v njega in ona me pokrije. Na to si ga oprti ter me nese doli po stopnicah, se veda težko, ker jaz nisem bil le dub,

ampak pravi praveati Luka s krvijo, mesom in duhom.

Bila sva sredi stopnic, kar se vtrže vrv od oprtnika — naravno po fizičnih pravilih — in Micka je bila rešena bremena, koš je bil prazen... ker jaz sem telebnil kakor sem bil dolg in širok na stopnice, odkoder sem bliskoma pobral pete — v gornjo sobo. No, ker so me že poznali, sem šel zopet doli po nogah.

II.

Še eno od Luke!

Bilo je ob novem letu. Puna je moralo imeti svoj novoletnik, naj si bode na »ganku« ali na »kaminu.« Zato pa sta že skrbela naš Luka in njegov »kompanj« Juri. Ta je bil Juri Pišigauho, kateri je imel tudi svoje rebro »tam doli, tam doli na koncu vasi«. Jurjevi punčki sta že srečno pripela na »gank«. Sedaj sta šla k Lukovi Micki. Luka pa je hotel, da bo maj njegove Mieke na »kaminu.« Prislonila sta lestvo k strehi in Luka je šel s svojim velikanskim majem na streho. Varno sta delala, da bi ne šlihal kdo »recimo« Mickin oče, kajti bilo je že kesno. Luka dospe srečno na streho in tudi k dimniku. Maj je bil že privezan ali naenkrat naredi resk in maj ter žnjim dobršni kos dimnika zagromi na streho. Luka se seveda strašansko prestraši in teče k lestvi, da bi jo srečno pobrisal, ali, o j jmenes, lestve ni bilo več, pa prigromi Mickin oče v »brgešinah« z posodo v eni roki, v drugi pa s kolom ter začne klicati vse črne zlodje in take vrste rogačev, da je mislil Luka, da je že v peklu med tistim dobrimi možički, kateri pomagajo s svojim imenom tolikokrat iz zadrege v jezi siromaku in bogatinu. No molčal je in se oziral, kje bi bila rešilna postaja. Kar zagleda velik oreh kateri je molel svoje veje na streho; hitro se jih oklene in se splazi dol. Lestev je vzel Juri Pišigauho.

III.

Enkrat smo ga pili po fantovsko pri škrbavi Urški, je pravil Pekov France in marsikdo je že smrčal na mizi. Kar pride pred hišo mesar svojim vozom, na katerem sta bila dva umorjena prasca kateri so bili pokriti s plahto. Šinila nam je v glavo neka, misel. Ko pride mesar v krēmo, hitro plačamo ter odidemo s svojimi pijanimi tovariši vun. Zunaj se ustavimo, vzamemo ubita prasca z voza ter denemo tu pijane tovariše na njih mesto in jih pokrijemo, kakor je bilo poprej pokrito. Prasca smo vrgli v krēmarjev hlev. Potem

prav lušno zapojemo tisto narodno »Oj mi zdaj gremo« in odidemo »pod okence, potrkat na polkence, da nam odpre Micka Micika našga srca.«

Mesar pride iz krēme ter požene svoje kljuse. Kako je debelo gledal očlovečene prasce!!

Kmečki pogovori za avgust.*)

(Nabral Pavliha.)

Če vzameš prvi dan tega meseca o peti uri zjutraj suho palico in jo zasadiš konci zelnika v zemljo in se potem vrneš domov in jo pogledaš šele čez sedem dnuj, bo suha, kakor poprej.

Če v sredi tega meseca o poldan na vso moč tečeš dve uri daleč, ti je zelo vroče in se strašno spehaš.

Če je v tem mesecu proso že tako veliko, da se zajec v njem skrrije, ga ni videti.

Če o sv. Jerneju še niso lešniki zreli, pa še zore.

Če ubiješ jajce, katero ti je kokoš znesla na sv. Jerneja dan, najdeš v njem rumenjaka in če tega vržeš v zid, je zid rumen.

*) Vsled pomote so avgustovi pregovori zakasnili.

Če ti krt zrije blizu hiše, boš gotovo enkrat umrl.

Če še nimaš debelih prašičev v tem mesecu, se pa zrede pozneje, ako jih boš dobro hranil.

Jalova krava ta mesec navadno nima teleta.

Ako ta mesec nisi še sejal repe, lahko počakaš do prihodnjega leta.

Ako je v tem mesecu pet nedelj, zato ni nič daljši, nego je bil julij.

Ta mesec je en dan več veselja nego v prihodnjem mesecu, to pa zato, ker ni kimovec tako dolg kakor avgust.

Ako te v zadnjem dnevu tega meseca celo noč zob boli in še otroci jokajo ter žena stoka v postelji, ne boš mogel spati, ako nisi železne narave.

Ako še nisi jabolka otresel ta mesec, jih lahko pozneje, ako jih imaš kaj.

Slomšek iz nebes poroča :

Ako bi bil jaz vedel, da se bodo liberalci in klerikaleci tako kregali ob stoletnici mojega rojstva kakor se, bi bil zakril na kak mogoč način dan in leto, kdaj sem na svet prišel. Izjavljam naravnost, da jaz nisem bil ne liberalcec ne klerikalec.

Na Opčinah.

T u j e c : Kakšno mesto je pa to ?

D o m a č i n : To je največje avstrijsko trgovinsko mesto : Trst.

T u j e c : Avstrijsko ? Jaz pa sem, sodeč po puščavah na Krasu mislil, da sem že davno v Kalabriji

Okoličanske poskočnice.

Nabira Vanek Špele.

Oh kaj so to za aue Ivanke
ki imajo pisane gvante,
pisane gvante črne oči,
pri takih so kratke noči.
Pisane gvante ravne kot luč,
pri takih pel bi celo noč.

Ni takih deklet
kot pri Škrlih pet.
Kadar k maši gredo,
poštirkane so:
več štirka košta
kot dekle velja.

Preštantano kraško kresilo
oh kaj je nar'dilo z' an špas,
poprej ko soldatov pomanjka
jim pošlejo cegelee v vas.

Ta lisasta krava
ta lisasti vou:
oba sta plesala
nobeden ni znov.

Moja ljubca je djala,
da je zauber deklet,
pa ima zobe,
kot koza roge.

Moj voz je nabasan
je pouhen sena,
žena žaluje,
ker ji moža doma.

Nožček bom vzela
srček načela,
da dobim tri kance krvi,
da bom pisala
njemu poslala,
da bo on zvedel kaj se godi.

LETIGRAMI

Rojan. Pri shodu bratovščine ni bilo zastopnika cerkvene oblasti v osebi č. g. Jurizze. Zbal se je menda rojanskih pozdravov.

Rojan 2—9. Župnik Jurizza izjavil kategorično, da ne dovoli slovenskega petja v cerkvi. — Monsignor Černe, zastopnik škofa je to slišal na lastno uho, ter izjavil: **Vi bode te storil to, kar bo škofijstvo došlo!** —

Radovedni smo kedo je škof v Trstu ali naš Jurizza ali Tržaški škof. Vederemo!

Rojan. Župnikov »nikoli«, sili vse Rojančane v boj. — Mi smo pripravljani

braniti stare pravice do skrajnih posledic. — Mi hočemo mir!!

Dunaj 4—9. Minister Körber bi hotel državni zbor sklicati, češko obstrukcijo premeniti v opozicijo; hotel bi državni zbor razpustiti, nove volitve razpisati; hotel bi imeti »delavni« parlament, hotel bi dimisionirati, hotel bi vladati. — Ako se mu to ne drugo posreči, pojde za nekaj časa v Kino učit se kinezarskih razmerih ki so neka našim avstrijskim slične.

Dunaj 5—9 o polnoči. Gospa Glumeeva bi hotela parlament razpustiti, zopet voliti, zopet razpustiti, dokler bi slovenskim poslancem od samega tekanja ne zrastle na nogah taka kurje očesa, kakor orehi, da bi ne mogli več v zbornici z nogami ropotati in delati prah. —

Dunaj 10—9 ob 12 uri. Ministerstvo je sklenilo razpustiti državni zbor, katerega niti na Dunaju ni ter razpisati nove volitve za čas trgatve.

Dunaj. V prihodnjem parlamentu postavi ministerstvo »papirnato steno« med Čehi in Nemce. Kedor jo prvi predere, tisti bo plačal »ceho«.

Gradec. Socijalni demokrati nemške barve, so baje sklenili v prihodnje ne vezati se z meščanskimi strankami. Ali velja ta resolucija tudi za parlamentarne stranke?

Gradec. Dr. Adler je tudi letos prevzel nedolžno nalogo: »Partei taktik«. Čuduo res, da se demokratični prvak, tako previdno ogiblje predmetov recimo o židovskem kapitalu. — Nismo čitali, da bi bil svoje rodne »zlate pijavke«, kedaj okreal. Kaj hočemu žid židu ne izkljuje očesa, če bi se šutil tudi med prvake socijalnih demokratov.

Naši slovenski socijalisti pa se vedno zaganjajo v slovenski kapital katerega nič ni — kaj ne gospod Kristan?

Peking 7—9 ob eni popoldno. Evropski narodi so imeli veliko procesijo skozi kitajski dvor: po enem »portonu« so marširali noter po drugem ven.

Te procesije se niso udeležili Kinezarji, ker jih slučajno ni bilo zraven. Drugi pravijo, da jim niso poslali vabil.

Pazin. Italijanski deputati so sklenili soglasno, da ako se drznejo Čehi opustiti obstrukcijo, da jo oni začno z pomodori, limonami in angurjami. — Stvar je resna.

Trst, 5. — 9. ob 9. zveč: Governo na lesnem trgu brzojavil v Rim. Nocoj se je izselilo nad 1000 slovenskih mater in deklet; čuje se da se naselijo na Brezju na Gorenskem. Pozivljamo ministra Sarracea naj takoj nadomesti spraznjena mesta z kalabreškimi ženami. — Z odho-

dom slovenskih mater dan je smrten udarec panslavizmu v Trstu. —

Rim. Si provedera tosto con donne calabresi o siciliane — Ministro Sarracco. — (Pošljemo takoj kalabrežke ali siciljanke). —

DOPISI.

Iz Šmartna pri Litiji: Po sodbi našega g. župana »Cofka« se bode po smrti najhujše godilo mesarjem, ker za vsako ubito ali zaklano živinsko dušo bode moral človek odgovarjati in strašno trpeti. Ubogi mesarji! Gotovo je da se g. »Cofek« tega strašno boji zatoraj rajši kolje živino; v mraku, da se ne vidi kedaj je duša zbežala pa saj ljudem njegove stranke tudi mračno meso ne škoduje.

Minoli teden ste »Boltova Urška pa Katerca« po celi Litiji in Šmartnem z laterno »pusta« iskal slednič ga je nekdo našel, ko je v krompirju ribe lovil. Možiček ves polžmi oblizan, je pa drugi dan tožil svoji ženi, da čuti, da se mu nekaj po želodcu premika pa menda ne polži?

Iz Kozjega na Štajarskem. Dragi »Brivče« marsikatero kosmato mreino si že strgal pri nas, tode vkljub temu jih je še vedno dovolj, ki potrebujejo Tvoje neusmiljene britve. Uljudno te vabim, da prideš prej ko mogoče z najbolj tumpastimi britvami brez »žajfe«; kajti strgal bodeš nekaj takih šmrkolinov, katerim se še ne pozna bodo li »žabe ali ptiči«. Vzlic temu, da jim še gleda mleko izza zob, znajo pa rigati »Heil un Sieg«.

Ta nebodi jo treba »fakinaža« je sestavljena iz kašojede inteligence (?), katero hrabro navdušuje neki tukajšnji kovač. Rač se pridružuje tej gardi tudi tisti Jožek, ki bi že lahko pameten bil, ko bi ne bil slovenščine na kislem zelju snedel. Dovoljsem si pa vprašati, kako se nadepolni Jožek družu s takšno fakinažo katera vsekako lahko pride pod njegovo nadzorstvo?! Brez »evirna ni štih« to je že itak stari pregovor; čebulček ima pa seveda tudi svoj vonj, kateri pa marsikateremu ne ugaja in zato bomo poskrbeli, da ta smrad odstranimo predno dozori. To naj bo za danes prihodnjič kaj ostrejšega.

Nahudirjevabombriil.

Tiskovna pomota.

Letos je bilo brati v slovenskih listih besedo »politikón«. Želeti bi bilo, da se spremeni v »politi konj«.

Na shod!

V nedeljo 10. t. m. ob 4. uri popoldne, bo na vrtu slovenske šole pri sv. Jakobu javni shod pol. društva »Edinost«. Na dnevnem redu:

Ljudsko štetje.

Za besedo prijel.

O če sinu, ki je v petek meso jedel: Tone, post si prelomil.

Sin: Ali je kaj zelo počil?

Kako napreduje italijanščina

pri okoličanskih »capovilih« naj svedoči sledeče spričalo:

»Non prometo mazare Vitelo per ce se magreto prolongo per otogior ni že vol lasar capara ala per šona

Felippo Ferfoglia

Capovilla Prašecco/22/2/19000.«

Odmevi Šukljevega govora.

Dobro jih dal — klerikalce!

»Slov. Narod«.

Dobro jih je dal — liberalce.

»Slovenec«.

Dobro jih je dal — klerikalce in liberalce.

»Edinost«.

Upravništvo c. naročnikom!

Upravništvo Brivca je pričelo brisati — stare grešnike, ki list čitajo a ga ne plačajo. —

ZALOGA POHIŠTVA

Rafaela Italia

TRST - Via Malcanton št 1 - TSRT
Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimnice in peresnice, ogledal in železnih blagajn, po cenah, da se ni bati konkurence.

Peter Šmid,

žganjekuh v Selcih nad Škofjeloko
priporoča fini brinjevec liter 2 K 40 st., borovničovec liter 2 K 80 st. Domač izdelek večji množini.

Trgovcem 10% popust.

Gostilna pri Zlatem Križu

ali

pri „LIZI“, v Gorici.

Podpisani priporočuje svojo staro narodno gostilno vsakemu Slovencu ki obiskuje Gorico.

Dobi se vedno dobra in snažna postrežba o poludne in na večer. — Vozniki imajo na razpolago hleve za konje. — Potniki dobe vsak čas čisto in ceno prenočišče.

Za obilni obisk se priporočuje

Ivan Katnik,

gostilničar.

K r č m a

Trst ulica S. Marco šte. 6. Trst.

Podpisani priporočajo slav. občinstvu svojo gostilno pri sv. Jakobu, preskrbljeno vedno s pristnim istrskim črnim ter dalmatinskim črnim in belem vinom. — Dobivajo se tudi vedno mrzla jedila.

Udani

Ant. Babič.

MEHANIČNA DELAVNICA

TRST, - Via S. Lazzaro št. 6. - TRST
(nasproti hiše Salem)

Antona Škerl

skladišče originalnih šivalnih strojev „Adrija“ iz Budimpešte in velocipedov najimunitnejših tvornic v državi in inozemstvu.

Šivalni stroji se zagotovijo za pet let, a velocipedi za eno leto.

Ustvarjajo se popravci velocipedov, šivalnih strojev, motorjev na gas in na par itd.

DELAVNICA ZA LESKETEČE NIKELIRANJE

Skladišče vseh podrobnostij za velocipede in šivalne stroje.

Postavljanje in popravljanje električnih zvoncev.

Razprodaje, zamenjuje, izposojeuje velocipede.

Vsakovrstni popravki ali naročbe izvršujejo se točno in hitro po nizki ceni.

NAGROBNICA.

Tukaj počiva pokopan Guido d'Angeli — nesrečni deputat, ki se je dal ribat od zad. Da bi mu pregnal revmatizme ribal ga je Tone Zerial. Mož je oblegel vsled bolečin. Tukaj leži nedolžni trpin.

I. VIČIČ, krojač

v Trstu

ulica S. Maurizio št. 11, II. nad.

Izdeluje moške obleke vsake vrste. Kakor si vsak naroči v popolno zadovoljnost.

Priporočuje se slovenskim krogom in drugim.

Za obilno naročitev

udani

I. Vičič, krojač.

Pozor!!

Kdor potrebuje izvrstni portlandski cement in hidravlično apno (Romano) prve vrste, dobi ga vsaki čas v zalogi pri Marinu Lukša na Proseku.

Cene ugodne.

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od

Alessandro Levi Minzi v Trstu
Piazza Rosario 2. (šolsko poslopje).

Bogat izbor v tapetarijah, zrelih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti stavijo se na brod ali železnico brez da bi se za to kaj zaračunao.

Mirodilnica (drogerija) B. Poniž v Gorici

Tržna ulica v p. slopju okrož. sodišča

Po zmernih cenah nudimo fino blago, iz suhe in oljnate barve pokosti (lake), zamazko (kit), klej, čopiče, razne krede, cement, zamaške, gobe, milo, sveče, petrolej, čevi iz kavčuka, mineralne vode, cedi (gume) kirurškično opravo, pogačo za pse, parfumerije itd.

ČUDEN FRAN urur

Glavni trg. - LJUBLJANA - Glavni trg.

Priporoča ure, zlatanino, kolesa, šivalne stroje. Najnižje cene. — Najfinejša štiria kolesa in več drugih vrst koles.

Ceniki na razpolago.

„SLOVENKA“ Leposlovni list za ženske izhaja v Trstu enkrat v mesecu. Prinaša razno gradivo za ženski svet; posebno pripovedi, pesmi in razne podučne nasvete za matere in hčerke. — Za vse leto velja 6 kron. Naslov: Upravništvo „Slovenke“ — Trst.

Prodajalnica jestvin

Vekoslav Pečenko
ulica Commerciale 11.

Podružnica ravnotam št. 12.

Našim slov. gospodinjam, hišnim in drugim, katere stanujejo v obližji moje prodajalnice naznanjam, da se v moji zalogi dobé vse potrebne jestvine za katero si bodi družino: kava, olje, riž, sir, makaroni, fižol, moka, sveče, frank itd.

Vse po primerni ceni samo dobro in zdravo blago.

Pošilja tudi na deželjo.

Z obilni obisk se priporoča
udani

Vekoslav Pečenko,
trgovec.

„Slavisehes Echo“ izhaja 1., 15. in 2. dan v mesecu in stane na leto 5 gld. — V Trstu ga prodaja tobakarna Lavrenčič, v Ljubljani bukvarna Schwentner po 14 nvč.

Časopis vestno zasleduje slovensko gibanje in temeljito razpravlja najvažnejša dnevna politična vprašanja. Noben slovenski politikar ne bi smel biti brez tega lista.

NOVAK MIHA

trgovec

ulica S. Catarina št. 9. - TRST - ulica S. Catarina št. 9.
(Nad 30 let stara firma).

Razpošilja razna olja, kavo, riž, južno sadje, jestvine in kolonijalno blago. Pošilja se na debelo in drobno.

Pošiljatve samo na povzetjč, posode ostanejo na račun firme odjemalca pa pogodbi. — Blago, katero ne vgaja, se vzame nazaj.

Cena olju je od 28 nvč., do 72 nvč.

Kave dobite: Ceylon, Domingo, Guatemala, Jamaika, Moka, Java, Portorico, Perl, Victoria, Rio in Santos.

Priporoča svojo bogato zalogo vsem stanovom: duhovnikom, učiteljem in uradnikom.

udani

Novak Miha.

Prva slovenska trgovina z železjem
Konjedic & Zajec
v Gorici, pred nadškofijo 5.

Oče, po kaj greste v Gorico?

Moram nakupiti razno železje. Pri Konjedicu & Zajcu dobim najboljšo štajersko železo, železne, cinkaste, pocinjene in medene ploščene, razna orodja, številna ognjišča, peči, cevi, nagrobne krize. Tu dobim okove za pohištva in stavbe; koroški acalon in Brescia jeklo, razne cimente in kmetijske stroje.

Vse po najnižjih cenah.

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrovana zadruga z omejenim poroštvom, edini in prvi slovenski denarni zavod v Trstu
Ulica S. Francesco št. 2.

sprejema hranilne uloge in obrestuje 4%. Toliko ne plačuje v Trstu noben denarni zavod.

Rentni davek od vlog plačuje zavod in ne vlagatelj. Obresti se vsako leto kapitalu pripisujejo, dateki obresti od obresti, tudi če dotičnik ne prinese knjižice.

Vloženega je bilo leta	1892 gld.	17.663,76
1893	38.245,13	
1894	49.741,66	
1895	8.644,52	
1896	125.448,27	
1897	164.907,79	
1898	261.424,45	

Skupni promet od 1892-1898 gl. 3.212.095.10

Pri slovenski tržaški posojilnici in hranilnici se denar podvoji 6krat prej kakor pri drugih hranilnicah

Svoji k Svojim!

Podpisani priporoča slovenskemu občinstvu bogato založeno pekarijo. — Postreže vsaki čas s zvežim kruhom: prodajalce, krčmarje in odjemalce na debelo s primernim obitkom. Kruh se prinaša na zahtevo na dom. Prodaja se vseh vrst moka — domače pečivo — sladkarije in pristno domače maslo. — Sprejema v peko domači kruh; vse po nizkih cenah. Pekarija je v

ulici Stadion št. 20.

odprta je od 5. ure zjutraj do 10. zvečer.
Priporoča se udani

Jakob Perhac,
lastnik.

Generalna agencija „E. Hove“

ustanovljena 1878.

Prvi tržaški velodrom

v ulici Fabbri

FRAN BEDNAR
TRST

Ulica Ponte rosso št. 2

Velika zaloga šivalnih strojev zadnjega sistema in biciklov Cleveland Humber, Adler, Nauman in Styria.

Svetovne marke.

